

[Svend Jakobsen.]

stor efterspørgsel, at prisen ville blive sænket. Hvis dette er det eneste, der ligger i finansministerens måde at skabe købers marked på, er det en meget kortsigtet betragtning, så er det jo kun noget, der får virkning i de omsætninger, der finder sted lige bestemt omkring og umiddelbart efter 1. oktober, hvor vi derefter er ovre i den gamle gænge igen, hvor det er sælgers marked og dermed den højest opnåelige pris. Hvis det er sådan, det skal opfattes, vil det altså sige, at finansministeren accepterer, at denne større gevinst skal gå til dem, der i dag besidder fast ejendom.

Jeg vil gøre en enkelt bemærkning mere om dette; den har også noget at gøre med det, hr. Ømann var inde på. Hr. Ømann havde en opfattelse af, at vi i løbet af denne sommer kunne opleve, at det blev et købers marked. Jeg tror, det bliver anderledes; det bliver specielt anderledes, hvis vi skulle komme i den situation, at det ligningslovsforslag, vi i dag har haft til behandling, skulle få flertal i dette ting. Hvis finansministeren får held til, at de nye ejerboliger kun skal beregne det, der så enkelt kan siges som 4 pct. af 70 pct. af 80 pct. af anskaffelsessummen — det er jo det, som vi har behandlet tidligere i dag — hvis det bliver tilfældet, vil vi opleve en efterspørgsel af ejerboliger, som kan give os et nyt boom i dette område. Det vil i realiteten sige, at vi kommer til at stå med noget, der ligner 2,5 - 2,8 pct. i lejeværdi over for markedsrenten og dermed nogle underskudsstørrelser på egen bolig, som vi aldrig tidligere har kendt i dette land. Finansministeren kender konsekvenserne af det, ved, at det giver en ny prisstigningsbølge, ved, at det giver en ny efterspørgselsbølge, som betyder, at det bliver sælgers marked fortsat, og derfor er dette forslag også en foræring til besidderne af fast ejendom i dag.

Glistrup (FP):

Jeg forstod på finansministerens svar, at jeg åbenbart ikke havde formået at udtrykke mig tydeligt nok vedrørende denne 400.000 kr.s grænse, som vi har tænkt på. Finansministeren har selvfølgelig ret i, at vi har rigeligt med grænser og regler og bestemmelse i lovgivningen, og at man derfor skal være forsigtig, hver gang man begynder

at lave endnu en krummelure på de forskellige skatteregler. Men tanken var den enkle, at dér, hvor der virkelig er meget stærke argumenter over for denne 2½ pct. skat på flytning, er, når en mand skal sælge sin bolig, sit enfamilieshus, og flytte et andet sted hen, for så ryger disse kontanter ud, så han ikke kan klare flytningen. Men nu vil det jo typisk være handler, hvor salgssummen selv i denne del af Danmark ikke væsentligt overstiger 400.000 kr. Med andre ord ville man løse problemet på en enkel teknisk måde, hvis man sagde: all right, 400.000 kr. — og det er da en ting, der til at huske for de advokater, ejendomsrådgivere og tinglysningskontorer, der optræder med disse ting — de første 400.000 kr. i enhver handel er fri for denne afgift, og så ryger afgiften kun på over de 400.000 kr., det vil med andre ord sige, at afgiften særlig kommer til at ramme millionhandlerne.

Og dér kunne man så eventuelt tænke sig for ikke at få noget provenumæssigt tab eller i hvert fald begrænse det provenumæssige tab, at så er det ikke en 2½ pct. afgift ud over 400.000 kr., men måske en 3 pct. afgift, en 4 eller 4½ pct. afgift, alt efter hvordan man vil lave det. På den måde vil altså kernepunktet i venstres kritik af 2½ pct. afgiften blive ramt, uden at provenutabet vil blive så stort, som det ellers vil være, for der er masser af millionhandler, der typisk er på ejendomme, der måske har været ejet i 20-30-40 år, og hvor salgssummen nu er 10 gange så meget som det, man oprindeligt har erhvervet den for, handler, der glimrende kunne bære ikke en 2½ pct. afgift, men en 4½ pct. afgift ellign.

Det var altså bare en tanke til et eventuelt kompromis, således at man kunne samle et større flertal om lovgivningen på dette område.

Christoffersen (V):

Jeg skal ikke forlænge denne debat meget, men jeg må sige, det undrer mig stadig, at hr. Svend Jakobsen på socialdemokratiets vegne udelukkende argumenterer ud fra det synspunkt, at ophævelsen af afgiften ligesom skulle være en slags foræring til dem, der ejer noget. Jeg synes også, at hr. Svend Jakobsen og socialdemokratiet burde overveje den uheldige indflydelse, afgiften har haft og, hvis den ikke afskaffes, stadig